

การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร The Development of an English Manual for Tourist Recommendations in Sakonnakhon Province

วิภาวี บัวผัน^{1*}, รัตติยา โกมินทรชาติ² และ David Blyler³

Wipawee Buaphan^{1*}, Rattiya Kominyarachart² and David Blyler³

^{1,3}อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²อาจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{1,3}Lecturer from the Faculty of Humanities and Social Sciences Rajabhat Sakonnakhon University

²Lecturer from the Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science Mahasarakham University

*Corresponding Author Email: wipaweebuaphan@gmail.com

Received: 30 June 2025

Revised: 22 July 2025

Accepted: 25 July 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ โดยมีเครื่องมือในการวิจัย คือ คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากแบบบังเอิญไม่เจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ด้านเนื้อหา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.30) ด้านการออกแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.49) และ 2) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) ด้านรูปแบบอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.30) และด้านประโยชน์และการนำไปใช้ ($\bar{x} = 4.81$, S.D. = 0.47)

คำสำคัญ: คู่มือภาษาอังกฤษ, แนะนำแหล่งท่องเที่ยว, สกลนคร

Abstract

This research consists of two purposes 1. to develop an English guidebook for introducing tourist attractions in Sakon Nakhon Province and 2. to investigate the satisfaction of foreign tourists with the guidebook. This

research was designed in a quantitative research method. There are research instruments which are the English guidebook and a satisfaction questionnaire for foreign tourists. The sample group included 30 foreign tourists who visited Sakon Nakhon and were selected through accidental selection sampling. The efficiency of the guidebook was evaluated using descriptive statistics, including percentage, mean and standard deviation. The research found that 1) the content of the guidebook was rated at the highest level of appropriateness ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.30). Its design was also considered highly appropriate ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.49) and 2) The foreign tourists expressed a very high level of satisfaction with the guidebook. In terms of content ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) in terms of design ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.30) and in terms of usefulness and applicability ($\bar{x} = 4.81$ (S.D. = 0.47).

Keywords: English Manual, Tourist Recommendations, Sakonnakhon

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมโลก เพราะถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทุกประเทศทั่วโลกใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารและทำธุรกิจร่วมกันในการเติบโตระดับนานาชาติ หรือองค์กรที่อยู่ระดับนานาชาติ ไม่ว่าจะทำงานในอุตสาหกรรมใด ๆ ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างแน่นอน นอกจากนี้ ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษยังเปิดโอกาสให้ได้ร่วมงานกับคู่ค้า ลูกค้า และผู้สนับสนุนจากทั่วโลก ซึ่งจะช่วยให้ตัวผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเติบโตทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กรและครอบคลุมหลาย ๆ กลุ่มตลาด ทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น รวมทั้งการมีทักษะภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหรือความรับผิดชอบใหม่ ๆ ในองค์กรรวมถึงการเพิ่มเงินเดือนเนื่องจากการมีทักษะความสามารถพิเศษเพิ่มอีกด้วย และยังเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อประเพณีวัฒนธรรม ธุรกิจ (ภราดร สุขพันธ์, 2561, น.10-30) โดยการท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่ง อุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูงและมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้ แก่ประเทศไทย จากสถานการณ์ท่องเที่ยว 6 เดือนแรก (ม.ค.-มิ.ย.) ปี 2566 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามา ไทยจำนวน 12.9 ล้านคนก่อให้เกิดรายได้กว่า 514 ล้านบาท โดยจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) มาเลเซีย จำนวน 2,104,714 คน 2) จีน 1,443,119 คน 3) รัสเซีย 791,574 คน 4) เกาหลีใต้ 763,097 คน และ 5) อินเดีย 761,463 คน (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566, น.5-15)

ประเทศไทยเป็นประเทศมากมายไปด้วยทรัพยากรท่องเที่ยว ทั้งทาง ด้านธรรมชาติและทาง ด้านวัฒนธรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ นอกจากแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์และความสวยงาม แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่มีความโดดเด่น และศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์และงดงาม ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเป้าประสงค์หลักของ นักท่องเที่ยวที่มาเยือนประเทศไทยจากข้อมูลรายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว (Tourism Economic Review) พบว่า ในปี2567 เป็นปีที่การท่องเที่ยวไทยน่าจะคึกคัก เนื่องจากการตั้งเป้าหมายเติบโตจากรายได้จากการท่องเที่ยว 3.5 ล้านล้านบาท นับว่าเป็นสถิติสูงสุดในรอบทศวรรษท่องเที่ยวไทย ซึ่งในอดีต เคยสูงสุด 3.01 ล้านล้านบาท ดังนั้นภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สามารถช่วยให้เกิดการกระจายรายได้ให้เพิ่มขึ้น (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2567, น.12)

จังหวัดสกลนคร ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นพื้นที่จังหวัดเมืองรองที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวหลายด้าน จังหวัดสกลนครเป็นเมืองเก่าแก่ที่เต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งศาสนาและอารยธรรมอันน่าสนใจ มีการขุดพบฟอสซิลไดโนเสาร์บริเวณแนวทิวเขาภูพาน อำเภวาริชภูมิ ภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ และหลักฐานสำคัญอื่น ๆ อีกหลายอย่าง สกลนครมีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย ไม่ว่าจะเป็นป่าไม้ พืชพรรณ สัตว์ป่านานาชนิด และแหล่งน้ำขนาดใหญ่ไม่น้อยหลายแห่ง ที่ทำให้จังหวัดสกลนครเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวไม่แพ้จังหวัดอื่น ๆ เช่น พระธาตุเชิงชุม วัดคู์บ้านคูเมืองของสกลนคร เป็นที่ประดิษฐานพระธาตุเชิงชุม หลวงพ่อองค์แสน ย่านชุมชนโบราณท่าแร่ มีอาคารบ้านเรือนโบราณสร้างแบบสถาปัตยกรรมฝรั่งผสมสมัยสยาม อุทยานแห่งชาติภูพาน ภายในเขตอุทยานฯ มีที่เที่ยวน่าสนใจ เช่น พระตำหนักภูพาน น้ำตกคำหอม น้ำตกแก่งกระอาบ ผานางเมิน หุบดอกไม้ป่า ไค้ปังงู น้ำตกคำหอม บริเวณน้ำตกर्मรีน มีหาดหินมากมาย เหมาะแก่การเล่นน้ำและพักผ่อนหย่อนใจ พระตำหนักภูพาน เป็นที่ประทับแรมของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อเสด็จพระราชดำเนินมาเยี่ยมประชาชนในพื้นที่ภาคอีสาน อาคารต่าง ๆ ภายในเขตพระราชฐานมีสไตล์การตกแต่งที่เรียบง่าย ระหว่างที่ไม่มีพระองค์ใดประทับอยู่ ทางสำนักเลขาธิการพระราชวังอนุญาตให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมได้ทุกวัน อีกทั้งยังมีหนองหาร ทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศไทย รองจากบึงบอระเพ็ด อีกทั้งด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ประเพณีแห่ปราสาทผึ้ง ชาวสกลนครจะมีการจัดประเพณีที่ยิ่งใหญ่ โดยนำขี้ผึ้งมาตกแต่งเป็นปราสาทนำไปถวายยังวัดพระธาตุเชิงชุม ประเพณีนี้จัดในวันก่อนออกพรรษาหนึ่งวัน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566)

ความสำคัญของคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ถือว่าคู่มือเป็นเอกสารที่ให้ข้อมูลคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการใช้งานหรือการใช้ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยที่คู่มือนี้ยังสามารถอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ตั้งแต่หนังสือเล่มเล็กไปจนถึงแหล่งข้อมูลออนไลน์ โดยเป้าหมายมุ่งหมายหลักของคู่มือคือการให้คำแนะนำที่ชัดเจน กระชับ และเข้าใจได้ง่ายแก่ผู้ใช้ เพื่อให้สามารถใช้งานผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคู่มือยังถือเป็นแหล่งข้อมูลที่ใช้อยู่ในหลากหลายอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น การผลิต เทคโนโลยี และการดูแลสุขภาพ เอกสารเหล่านี้มักใช้เป็นแนวทางที่ครอบคลุมเพื่อทำความเข้าใจฟังก์ชันพื้นฐานเบื้องต้น โดยที่ผู้ใช้คู่มือสามารถศึกษาข้อมูลดังกล่าวได้ด้วยตนเอง

ดังนั้น การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร จึงเป็นการรองรับการสื่อสารสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามา เพื่อเป็นส่วนจัดการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสกลนครให้กับนักท่องเที่ยวนั้น เป็นการให้ข้อมูล และเป็นการสนับสนุนให้ชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดสกลนครมากขึ้น แต่จากการศึกษางานวิจัยและการสอบถามข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น พบว่า แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวดังกล่าว ยังเป็นข้อมูลภาษาไทยและยังไม่หลากหลายและเพียงพอต่อความต้องการ ผู้วิจัยจึงจัดทำข้อมูลคู่มือเป็นภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา วิจัย เรื่องการพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร จึงเป็นการช่วยส่งเสริมและผลักดันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสกลให้เป็นที่รู้จักในเวทีสากลได้อย่างแพร่หลายมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร

การบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาคู่มือ

คำว่า คู่มือ ตามความหมายพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, น.415) กล่าวไว้ว่า คู่มือหมายถึง สมุดหรือหนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อใช้ประกอบการตำรา หรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยสอดคล้องกับพัชิตา กุลสุวรรณ (2558, น.126-141) ซึ่งกล่าวพอสรุปได้ว่า คู่มือเป็นหนังสือ ตำรา เอกสาร แนะนำที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้คู่มือได้ศึกษาทำความเข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้ ทันทีจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันมากที่สุดทำให้นักเรียน นักศึกษามี ความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะใกล้เคียงกัน และศาสตร สหัทธกัน, ชนกกานต์ สหัทธกัน, อธิพล วิมุกตานนท์, ไพโรจน์ หารฤทธิ และนุชจรินทร์ ทรัพย์สมบัติ (2560, น. 106-119) ได้กล่าวว่าคู่มือสนทนาภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่จะช่วยสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติในการขายสินค้าเป็นนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้จริงไม่ต้องลงทุนมาก และยังสามารถหยิบเอาคู่มือมาใช้งานได้เนื่องจากพกพาสะดวก ซึ่งถือว่าเป็นแบบอย่างของการพัฒนาที่ยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับประเภทของคู่มือ พบว่า ได้มีผู้แบ่งประเภทของคู่มือไว้ อนุชิต เจริญนิย (2545, น.24) ได้ทำการศึกษาและสรุปว่าคู่มือแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) คู่มือเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร เป็นคู่มือที่เสนอแนะแนวทางหรือ เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อหรือนวัตกรรมที่สัมพันธ์กับรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือระดับชั้นเรียนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น เช่น คู่มือรายวิชา คู่มือระดับชั้นเรียน คู่มือการใช้สื่อวัตกรรมการเรียน การสอน เป็นต้น 2) คู่มือการจัดกิจกรรมการสอนทั่วไป เป็นคู่มือที่เสนอแนะแนวทางหรือเทคนิค วิธีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ 11 ที่กำหนดไว้ และเป็นคู่มือที่มีได้เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับเนื้อหาหรือคำอธิบายรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยตรง เช่น คู่มือการจัดกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน คู่มือปฏิบัติการกิจกรรมสร้างนิสัยสำหรับโรงเรียน ประถมศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ องค์ประกอบของคู่มือ ได้แบ่ง เป็นประเภทตามศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ และคนอื่น ๆ (2535, น.20-40) ได้สรุปองค์ประกอบของการจัดทำคู่มือไว้ 6 ส่วน ได้แก่ 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 2) เนื้อหาสาระและกระบวนการหรือขั้นตอน 3) คำชี้แจงเกี่ยวกับการเตรียมการที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ สื่อ 4) ความรู้เสริมหรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยในการฝึกฝน 5) ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญห และ 6) แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับมนตรี ชมชื่น (2548, น.90-106) ได้สรุปแนวคิดองค์ประกอบของคู่มือไว้ว่า คู่มือที่ดีนั้น ต้องมีแหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านหรือผู้ใช้ในการค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งและง่ายต่อความเข้าใจโดยประกอบไปด้วย 1) คำชี้แจงในการใช้คู่มือ 2) เนื้อหาของเรื่องที่จะค้นคว้าในทุกด้าน 3) วิธีการนำไปใช้ 4) การแนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงต่าง ๆ

นอกจากนี้ Hassannia, R. Vatankhah Barenji, A., Li, Z., and Alipour, H. (2562) มีแนวคิดการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะระบบแนะนำ (Recommendation

System) ซึ่งถูกพัฒนาเพื่อเสนอข้อมูลที่สอดคล้องกับความสนใจและพฤติกรรมของผู้ใช้งานมุ่งเน้นการออกแบบและพัฒนาระบบแนะนำที่ใช้เทคโนโลยีเอเจนต์ (Agent-based Technology) ร่วมกับเทคโนโลยีเว็บ โดยใช้วิธีไฮบริดฟิลเตอร์ริง (Hybrid Recommendation Filtering) ซึ่งเป็นการรวมข้อดีของ Collaborative Filtering และ Content-based Filtering เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแนะนำข้อมูลในบริบทของการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่เปิดให้เอเจนต์สามารถสื่อสารกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว สำนักงานการท่องเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การนำผลการวิจัยดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว จึงไม่ใช่เพียงแค่การรวบรวมข้อมูลเชิงเนื้อหาเท่านั้น แต่ควรพิจารณารูปแบบการนำเสนอที่ตอบสนองต่อพฤติกรรมผู้ใช้งาน โดยอาจออกแบบให้คู่มือมีลักษณะเป็นระบบแนะนำแบบอินเทอร์แอคทีฟ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการบริโภคข้อมูลแบบเฉพาะบุคคลในยุคดิจิทัล ดังนั้น จากแนวคิดเกี่ยวกับ “องค์ประกอบของคู่มือ” สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ดีของคู่มือต้อง มีองค์ประกอบ 1) คำแนะนำในการใช้คู่มือ 2) เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิบัติตามคู่มือ 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็น 4) แนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงที่เป็นประโยชน์

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes: ESP)

ตามที่ Hutchinson, T. and Waters, A. (1989, น.21-23) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการประกอบอาชีพเฉพาะทางนั้น โดยหลักการแล้วต้องประกอบไปด้วยความรู้ที่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนและสนองต่ออาชีพที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะเจาะจง ซึ่งสอดคล้องกับ Robinson, M. V. (1991, น.670) ที่ได้นิยามหลักการในการอบรมด้านทักษะภาษาอังกฤษ โดยประกอบไปด้วย หลักการความรู้ที่ครอบคลุมทั้ง 3 นั้นคือ ความรู้ความเข้าใจในหลักทางด้านภาษา เข้าใจธรรมชาติของการเรียนภาษา อีกทั้ง ผู้สอนต้องมีความรู้เฉพาะด้านเพื่อจะสามารถจัดการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการจุดประสงค์ ความสนใจ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง จึงจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้อย่างราบรื่น มากไปกว่านั้น การจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงว่าในแต่ละบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจนั้น ได้ตอบตรงวัตถุประสงค์ของผู้เรียนได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ๆ ได้จริง ช่วยเอื้ออำนวยความสะดวกได้จริง โดยเวลาในการเรียนต้องมีความเหมาะสมกับตัวผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ทั้งนี้การที่ผู้เรียนมีกลุ่มเป้าหมายในการเรียนที่เหมือนกัน และมีความต้องการเรียนรู้หรือ คล้ายคลึงกันได้ถือเป็นการดี โดยกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจดังกล่าว มีความต้องการที่จะนำการเรียนรู้ภาษาไปใช้ในการทำงานที่เฉพาะจุดประสงค์ และถึงแม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่าง ก็สามารถนำการเรียนรู้ภาษานั้นออกมาใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Mackay, R. and Mountford, A. (1978, น.137) ที่ว่าภาษาอังกฤษเฉพาะกิจเน้นความต้องการด้านอาชีพ (Occupational Requirements) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาชีพให้ได้โดยตรง ไม่ใช่เพื่อการเรียนรู้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ทำให้การเรียนนี้ตอบสนองกับการทำงานในสถานการณ์จริงได้ ดังนั้น จากการศึกษาเรื่องแนวคิดการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เป็นการเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพเฉพาะ โดยมีการจัดการเรียนการสอน เวลาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สามารถสนองตอบความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจได้จริง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ใดๆที่เหมือน คล้ายคลึง หรือ อาจแตกต่าง ผู้เรียนก็สามารถนำการเรียนรู้ภาษาเฉพาะกิจนี้ไปใช้ได้จริง นั่นคือการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในแง่ของการนำความรู้ที่ได้ ไปประกอบวิชาชีพที่ต้องการ

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับ ไม่ว่าจะเป็นการตอบสนองพฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ ซึ่งถือเป็นความพยายามที่จะจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวายหรือสภาวะไม่สมดุล ในร่างกายเมื่อสามารถจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวออกไปได้ โดยมนุษย์ย่อมต้องการที่จะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ โดยสอดคล้องกับเดวิส (Davis, 1967, น.81) และ Aday and Andersen (1978, น.48) กล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐาน 6 ประเภทที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการและความรู้สึกที่ผู้ใช้บริการได้รับจากบริการเป็นสิ่ง สำคัญที่จะช่วยประเมินระบบบริการว่าได้มีการเข้าถึงผู้ใช้บริการ ความพึงพอใจ 6 ประเภทนั้น คือ 1) ความพึงพอใจต่อความสะดวกที่ได้รับจากบริการ (Convenience) ซึ่งแยกออกเป็น 1.1) การใช้เวลารอคอยในสถานที่บริการ Office Waiting Time) 1.2) การได้รับการดูแลเมื่อมีความต้องการ (Availability of Care When Needs) 1.3) ความสะดวกสบายที่ได้รับในสถานบริการ (Base of Getting to Care) 2) ความพึงพอใจต่อการประสานงานของการบริการ (Co-ordination) ซึ่งแยกออกเป็น 2.1) การได้รับบริการทุกประเภทในสถานที่หนึ่ง คือ ผู้ใช้บริการสามารถขอรับบริการ ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ (Getting all needs met at one place) 2.2) ผู้ให้บริการให้ความสนใจผู้ใช้บริการ 2.3) ได้มีการติดตามผลงาน (Follow-up) 3) ความพึงพอใจต่อข้อมูลที่ได้รับจากบริการ (Information) 4) ความพึงพอใจต่ออัธยาศัย ความสนใจของผู้ให้บริการ (Courtesy) ได้แก่ การแสดง อัธยาศัยท่าทางที่ดี เป็นกันเองของผู้ให้บริการ และความสนใจห่วงใยต่อผู้ใช้บริการ 5) ความพึงพอใจต่อคุณภาพของการบริการ (Quality of Care) ได้แก่ คุณภาพของการบริการต่อผู้ใช้บริการ และ 6) ความพึงพอใจต่อค่าใช้จ่ายเมื่อใช้บริการ (Output-off-pocket cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของผู้ใช้บริการ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวที่จังหวัดสกลนคร รวมทั้งสิ้น 1,152 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 30 คน โดยไม่แยกเพศ อายุระหว่าง 25- 55 ปี และไม่ระบุระดับ การศึกษา การคัดเลือกแบบบังเอิญหรือไม่เฉพาะเจาะจง (Accidental Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย แบบสอบถาม และคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร เนื่องด้วยข้อจำกัดของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดสกลนคร จำนวนตัวอย่างมีจำนวนน้อยเนื่องจากข้อจำกัดของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวที่จังหวัดสกลนครมีจำนวนน้อย การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนน้อยในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึง

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

- 2.1 คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร และการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Validity) และประเมินคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร (Questionnaire) มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับและตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตลอดจน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงฆ์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ศิริชัย พงษ์วิชัย (2551, น.45-70) พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach (1951, น.297-334) ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.87 ผ่านเกณฑ์การพิจารณา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในจังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว เนื้อหาเรื่องราวที่น่าสนใจ และประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำมาจัดทำหัวข้อและเนื้อหาในคู่มือภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยยังได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการแจกจ่ายคู่มือภาษาอังกฤษฉบับที่ได้รับการปรับปรุงให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้งาน และให้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจและความคิดเห็นที่มีต่อคู่มือดังกล่าว รวมทั้งได้จัดเก็บข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่าง และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ผู้วิจัยรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่แล้ว ทั้งในรูปแบบเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา โดยในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ หนังสือ งานวิจัย คู่มือท่องเที่ยว และสื่อข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้ประกอบการออกแบบเนื้อหาในคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดสกลนคร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร มาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัย 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้ออกแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดระเบียบข้อมูลตีความ สรุปผล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร หลังจากการศึกษาองค์ประกอบคู่มือภาษาอังกฤษของสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร จากนั้น ดำเนินการจัดทำคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในคู่มือ ประกอบด้วย 1) บทนำ โดยมีการแนะนำจังหวัดสกลนครทั่วไป ประวัติศาสตร์ การเดินทาง ที่พัก สถานที่ที่น่าสนใจ ผลิตภัณฑ์ และกิจกรรมของจังหวัดสกลนคร 2) วัดพระธาตุเชิงชุมบวรวิหาร 3) วัดป่าสุทธาวาส 4) พิพิธภัณฑ์ภูพาน 5) วัดพระธาตุนารายณ์เจงเวง 6) พญาเต่างอย 7) อุทยานบัวเฉลิมพระเกียรติ 8) ชุมชนบ้านท่าแร่ 9) ปฏิทินการท่องเที่ยวจังหวัดสกลนคร 10) การเดินทางในจังหวัดสกลนคร 11) ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ ผลการประเมินคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลความเหมาะสมขององค์ประกอบคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 การจัดรูปแบบ การเรียบเรียงเนื้อหาที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์	4.80	0.40	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาเข้าใจง่าย และชัดเจน	4.93	0.25	มากที่สุด
1.3 เรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
1.4 การใช้ภาษา	4.83	0.19	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.84	0.30	มากที่สุด
2. ด้านการออกแบบคู่มือ			
2.1 ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงามและเกี่ยวข้อง	4.83	0.46	มากที่สุด
2.2 ตัวอักษร มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน อ่านง่าย	4.80	0.48	มากที่สุด
2.3 การจัดวาง Layout สวยงามและเหมาะสม	4.87	0.34	มากที่สุด
2.4 ภาพรวมของความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ข้อมูล และความพึงพอใจต่อคู่มือ	4.70	0.65	มากที่สุด
รวมด้านการออกแบบ	4.75	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ด้านเนื้อหาที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D.= 0.30) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ เนื้อหาเข้าใจง่าย และชัดเจน ($\bar{x} = 4.93$, S.D.= 0.25) การใช้ภาษา ($\bar{x} = 4.83$, S.D.= 0.19) การจัดรูปแบบ การเรียบเรียงเนื้อหาที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ ($\bar{x} = 4.80$, S.D.= 0.40) เรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.80$, S.D.= 0.40) ตามลำดับ ด้านการออกแบบคู่มือมี

ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D.=0.49) โดยหากพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดวาง Layout สวยงามและเหมาะสม ($\bar{x} = 4.87$, S.D.= 0.34) ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงามและเกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.83$, S.D.= 0.46) ตัวอักษร มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน อ่านง่าย ($\bar{x} = 4.80$, S.D.= 0.48) และภาพรวมของความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ข้อมูล และความพึงพอใจต่อคู่มือฯ ($\bar{x} = 4.75$, S.D.= 0.65) ตามลำดับ

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้จำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน	4.90	0.31	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาและข้อมูลตรงกับความต้องการของท่าน	4.95	0.23	มากที่สุด
1.3 เนื้อหามีความกระชับ ทำความเข้าใจได้ง่าย	4.95	0.22	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.93	0.25	มากที่สุด
2. ด้านรูปแบบ			
2.1 รูปแบบคู่มือสวยงามน่าอ่านและน่าสนใจ	4.80	0.40	มากที่สุด
2.2 คู่มือมีภาพประกอบที่หลากหลายและสื่อ ความหมายตรงกับเนื้อหา	4.93	0.25	มากที่สุด
2.3 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
2.4 รูปแบบคู่มือมีความสะดวกในการใช้งาน	4.83	0.19	มากที่สุด
รวมด้านรูปแบบ	4.84	0.30	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์และการนำไปใช้			
3.1 ข้อมูลในคู่มือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวในแต่ละแห่งได้จริง	4.83	0.46	มากที่สุด
3.2 หลังจากอ่านคู่มือ แล้วมีความรู้ และรู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนครมากขึ้น	4.80	0.48	มากที่สุด
รวมด้านประโยชน์และการนำไปใช้	4.81	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครในด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย

ได้แก่ เนื้อหาและข้อมูลตรงกับความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 4.95$, S.D. = 0.23) เนื้อหาที่มีความกระชับ ทำความเข้าใจได้ง่าย ($\bar{x} = 4.95$, S.D. = 0.22) และเนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน ($\bar{x} = 4.90$, S.D. = 0.31) ตามลำดับ ในด้านรูปแบบนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คู่มือมีภาพประกอบที่หลากหลายและสื่อความหมายตรงกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) รูปแบบคู่มือมีความสะดวกในการใช้งาน ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.19) รูปแบบคู่มือสวยงามน่าอ่านและน่าสนใจ และขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ และในด้านประโยชน์และการนำไปใช้นั้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อมูลในคู่มือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวในแต่ละแห่งได้จริง ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.46) และหลังจากอ่านคู่มือแล้วมีความรู้ และรู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนครมากขึ้น ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร พบว่า คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ด้านเนื้อหาที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D.= 0.30) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ เนื้อหาเข้าใจง่าย และชัดเจน ($\bar{x} = 4.95$, S.D.= 0.25) การใช้ภาษา ($\bar{x} = 4.83$, S.D.= 0.19) การจัดรูปแบบ การเรียบเรียงเนื้อหาที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ ($\bar{x} = 4.80$, S.D.= 0.40) เรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.80$, S.D.= 0.40) ตามลำดับ ด้านการออกแบบคู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D.=0.49) โดยหากพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดวาง Layout สวยงามและเหมาะสม ($\bar{x} = 4.87$, S.D.= 0.34) ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงามและเกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.83$, S.D.= 0.46) ตัวอักษร มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน อ่านง่าย ($\bar{x} = 4.80$, S.D.= 0.48) และภาพรวมของความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ข้อมูล และความพึงพอใจต่อคู่มือฯ ($\bar{x} = 4.75$, S.D.= 0.65) ตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครในด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เนื้อหาและข้อมูลตรงกับความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 4.95$, S.D. = 0.23) เนื้อหาที่มีความกระชับ ทำความเข้าใจได้ง่าย ($\bar{x} = 4.95$, S.D. = 0.22) และเนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน ($\bar{x} = 4.90$, S.D. = 0.31) ตามลำดับ ในด้านรูปแบบนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คู่มือมีภาพประกอบที่หลากหลายและสื่อความหมายตรงกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) รูปแบบคู่มือมีความสะดวกในการใช้งาน ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.19) รูปแบบคู่มือสวยงามน่าอ่านและน่าสนใจ และขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ และในด้านประโยชน์และการนำไปใช้นั้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อมูลในคู่มือสามารถ

นำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวในแต่ละแห่งได้จริง ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.46) และหลังจากอ่านคู่มือ แล้วมีความรู้ และรู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนครมากขึ้น ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครเป็นการช่วยเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน โดยผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยว คนในชุมชนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้ที่สนใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง เพื่อสร้างภาพลักษณ์และเป็นการสนับสนุนการท่องเที่ยวและรายได้ที่จะเข้ามาพร้อมกับนักท่องเที่ยว ช่วยให้ชุมชนได้มีรายได้เพิ่ม ซึ่งสอดคล้องกับซังพล ทรงสุนทรวงศ์ (2565, น.225-410) ในหลักที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ความสำคัญต่อเศรษฐกิจ ช่วยสร้างการใช้จ่ายในพื้นที่ 2) ความสำคัญต่อสังคม วัฒนธรรม ก่อให้เกิดความรู้ และสร้างความภูมิใจให้คนในท้องถิ่น 3) ความสำคัญต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และณัฏพัชร มณีโรจน์ (2560, น.25-46) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการท่องเที่ยวที่สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ต่อชุมชนลักษณะการท่องเที่ยวมุ่งสร้าง การปฏิสัมพันธ์ และความผูกพันระหว่างเจ้าบ้าน (Host) กับผู้มาเยือน (Guest) ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ เข้าใจถึงรากเหง้า (Authenticity) ของชุมชนอย่างลึกซึ้ง เน้นความยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างทรัพยากรการท่องเที่ยว สังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของสมาชิกในชุมชน ทั้งนี้การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษสามารถสร้างสรรค์ในพื้นที่ต่าง ๆ ให้เป็นในรูปแบบการท่องเที่ยวที่ทันสมัยซึ่งสอดคล้องกับ Hassannia, R. Vatankhah Barenji, A., Li, Z. and Alipour, H. (2562) มีแนวคิดการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนคร นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครนั้น มีรูปแบบที่สวยงามที่สามารถพกพาได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับซังพล อิศริยาวัฒน์ (2561, น.104) ที่กล่าวว่าความต้องการคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว คือ หนังสือเล่มเล็ก ที่พกพาได้สะดวกและง่ายต่อการใช้งาน สามารถใช้ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้การใช้ภาษาที่เรียบง่าย ชัดเจน และการจัดวางเนื้อหาให้อ่านง่าย เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้ โดยสอดคล้องกับ Redish (2012, น.26-27) ที่กล่าวว่า การเขียนและออกแบบเนื้อหาในคู่มือควรคำนึงถึงผู้ใช้ (User-Centered Content) โดยเน้นให้ผู้ใช้สามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ง่าย และเข้าใจเนื้อหาอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวคาดหวังจากคู่มือประเภทนี้

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

การจัดทำคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างมาก ถึงแม้จะมีนวัตกรรมใหม่ออกมาเพื่อตอบสนองต่อการท่องเที่ยวก็ตาม แต่การที่คนในชุมชนได้แนะนำเองจะเป็นการเปิดโลกการท่องเที่ยวที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง และนอกจากนี้พัฒนาคู่มือสามารถต่อยอดเพื่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้ในอนาคต การบูรณาการคู่มือ

ภาษาอังกฤษสำหรับสนับสนุนการท่องเที่ยวให้สามารถเชื่อมโยงกับสื่อออนไลน์กับพื้นที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้อยู่ในบริบทที่ต่อเนื่องกัน จะช่วยส่งเสริมแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชนได้นานยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรมีการวางแผนในชุมชนเพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนต่อไปในอนาคต

1.2 ควรมีการต่อยอดคู่มือภาษาอังกฤษให้ทันสมัยด้วยวิธีออนไลน์ หรือมีการใช้สื่อดิจิทัลเข้ามาเพื่อความทันสมัยและเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เช่น การท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ การท่องเที่ยวพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรม โดยใช้ทรัพยากรในชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ

2.2 ควรมีการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อเป็นแรงเสริมในการขยายตัวให้กับการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2566 (จำนวนยอดสะสมเบื้องต้น). สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2568, จาก <https://www.mots.go.th/news/category/707>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). รายงานประจำปี 2565 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ราชเทวี.
- กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2567). รายงานภาพรวมการท่องเที่ยวจังหวัดสกลนคร (น.พ.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กรมการท่องเที่ยว.
- ชัยพล ทรงสุนทรวงศ์ (2565). การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและโรงแรมอย่างยั่งยืน Sustainable Tourism and Hotel Resources Management. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมพู อีสริยาวัฒน์. (2019). การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว. มนุษยสังคมสาร (มสส.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 16(2), 127-146.
- ณัฐพัชร มณีโรจน์. (2560). การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทย นานาชาติ, 13(2), 25-46.
- พัชชิตา กุลสุวรรณ. (2558). การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการสำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9(4), 126-141.
- ภราดร สุขพันธ์. (2561). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน. วารสาร มจร.ทริภูมัยปริทรรศน์, 2(2), 89-100.

มนตรี ชมชื่น. (2548). *คู่มือการทอสดลายผ้าตานี จกไท-ยวน จังหวัดราชบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษภับัณฑิต).

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ และคณะ. (2542). *การพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพครู* สู่ ค.ศ.2000. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

ศาสตร สหัทธน์, ชนกกานต์ สหัทธน์, อธิพล วิมุกตานนท์, ไพรวลย์ หารฤทธิ และนุชจรินทร์ ทรัพย์สมบัติ. (2560). *การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. ในสุชาติ อุบลรัตน์ (บ.ก.), แนวคิดและกรณีศึกษาการจัดการท่องเที่ยวในประเทศไทย*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย พงษ์ชัย. (2551). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: ตักสิลาการพิมพ์.

อนุชิต เิงจำเียร. (2545). *คู่มือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะคนดีของนักเรียนนักศึกษากรมอาชีวศึกษา*. (ปริญญาานิพนธ์ กศม). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Aday, Ann L. and Andersen, Rose E. (1978). *พฤติกรรมศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2568, จาก

http://www.dpc3.ddc.moph.go.th/new/parn/document_2.doc.

Cronbach, L.J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 16, 297-334.

Davis, K. (1967). *Human relations at work: The dynamics of organizational behavior*. New York: McGraw-Hill

Hassannia, R. Vatankeh Barenji, A., Li, Z., and Alipour, H. (2019). *Web-Based. Recommendation System for Smart Tourism: Multiagent Technology Sustainability*. Retrieved 24 January 2025, from <http://www.mdpi.com/2071-1050/11/2/323>.

Hutchinson, T. and Waters, A. (1989). *Standard Readign Exercise*. Retrieved 24 January 2025, from <http://iteslj.org/Techniques/Stiefenhofer-Fast Reading.html>.

Mackay, R. and Mountford, A. (1978). *English for Specific Purposes*. London: Longman

Redish, T. (2006). *Technology leadership: Aspiring administrators' perceptions of their leadership preparation program*. Doctoral dissertation: Kennesaw State University

Robinson, M. V. (1991). *Humor and health profession*. (2nd ed). USA Slack.